

Ζώνη 3 Κυριακής

Τύπος ως ηγίαση

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ & ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ • Κυριακή 14 Οκτωβρίου 2001 /9

ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ - ΠΟΘΟΥ

Η Ιστορία αφήνει τα σημάδια της και πατά στις πατημασιές της

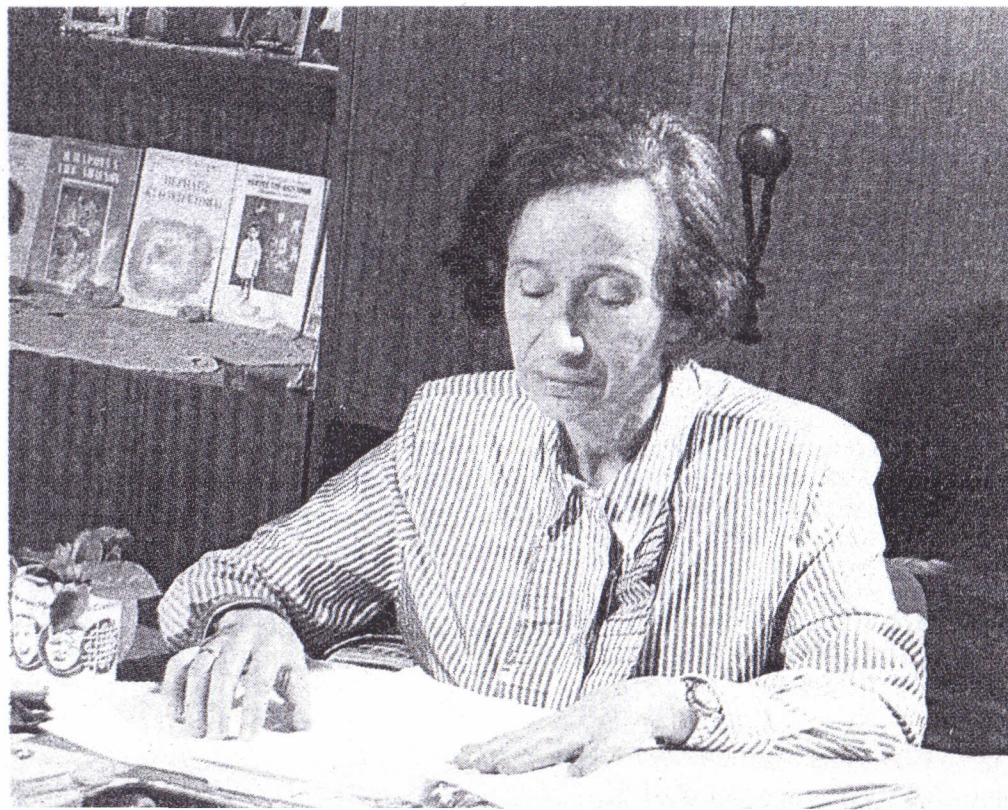
Πολυγραφότατη και πολυβραβευμένη η Μαρία Λαμπαδαρίδου - Πόθου επανακάμπτει στο εκδοτικό προσκήνιο με ένα βιβλίο που ανιχνεύει το άδυτο της ψυχής, αυτό το μεγάλο μυστήριο στο ταξίδι της στο άλλο μεγάλο Αγνωστο.

Του Αλέξιου Μοστριού

«Τύπος της Κυριακής»: Πώς αποφασίσατε να ασχοληθείτε με τη συγγραφή και τι έχετε αποκομίσει από αυτή μέχρι σήμερα;

Μαρία Λαμπαδαρίδου - Πόθου: Ανήκω σ' εκείνους που η συγγραφή είναι σύμφυτη με την ίδια τη ζωή τους. Η ανάγκη έκφρασης ήταν πάντα για μένα μια ανάγκη ύπαρξης. Και αυτό που απεκόμισα ήταν το ότι η ίδια η δουλειά μου με πλούτισε. Γνωσιακά, υπαρξιακά, ανθρώπινα. Φτάνεις εμπειρικά σε μία γνώση μόνο ύστερα από εσωτερικό βασάνισμα. Η νέα αντίληψη δεν σου προσφέρεται δωρεάν. Και ούτε οι ιδέες. Ασκεΐσαι στη μύηση και την προσωπική σου διαίσθηση για την ύπαρξη και για τον κόσμο.

«Τ.τ.Κ.»: Μέσα στο πλούσιο συγγραφικό σας έργο, σημαντική θέση καταλαμβάνει η ενασχόλησή σας με το Βυζάντιο αλλά και με τη Λήμνο, τόπο καταγωγής σας. Τι σας ώθησε να γράψετε το ογκώδες μυθιστόρη-

μα τους «ήλικες» την εποχή των αν-
και τι σημαίνει για σας;

Μ.Α.-Π.: Το μυθιστόρημα αυτό μου στοίχισε άπειρη ψυχή και άπειρα δάκρυα. Καταγράφει τις τελευταίες πενήντα επτά ημέρες της πολιορκίας της Βασιλεύουσας έως την Αλωση. Αλλά ταυτόχρονα δίνει και όλη την οδυνηρή πορεία της παρακμής του Βυζαντίου και των «αμαρτημάτων» των αυτοκρατόρων που οδήγησαν στον τελικό χαμό. Καθώς επίσης και την οδυνηρή περιπέτεια του Ελληνισμού μετά την καταστροφή. Η συγκλονιστική εκείνη ιστορική στιγμή άλλαξε τη ροή της Ιστορίας και διαμόρφωσε το σκηνικό του τότε κόσμου με συγκυρίαρχο το Ισλάμ. Η Ιστορία αφήνει τα σημάδια της. Και πατά στις ίδιες τις πατημασιές της.

Όσο για τον τόπο της καταγωγής μου, τη Λήμνο, υπάρχει σε όλα τα μυθιστορήματά μου. Με συνδέουν δεσμοί βαθιά υποστασιακοί, είναι μια περιπέτεια της ζωής μου η Λήμνος, υπαρξιακή, θα έλεγα, περιπέτεια. Αλλωστε ξεκίνησα να γράφω τα ιστορικά μου μυθιστορήματα από τη «Μαρούλλα της Λήμνου». Τότε ταξίδεψα στην ιστορία της και γνώρισα τον πολιτισμό της. Όμως τη δική μου ιστορία με τη Λήμνο τη γράφω στο βιβλίο μου «Νύχτες του Φεγγαριού – Δεκαοχτώ όνειρα», που είναι η παιδική μου ηλικία στην κατοικική Λήμνο και τώρα θα κυκλοφορήσει αναπλάσμενο το βιβλίο από τις εκδόσεις της Εστίας.

«Τ.τ.Κ.»: Πόσο σημαντική ήταν η συνεισφορά του βυζαντινού στην πρόοδο του Ελληνισμού;

Μ.Α.-Π.: Η συνεισφορά του βυζαντινού

μένη συγγραφέας Μαρία Λαμπαδαρίδου - Πόθου.

ντινού πολιτισμού δεν ήταν σημαντική μόνο στον Ελληνισμό, αλλά σε ολόκληρο το δυτικό κόσμο. Και μην ξεχνάμε πως η Αναγέννηση στη Δύση δημιουργήθηκε από τους Βυζαντινούς λόγιους που κατέφυγαν εκεί μετά την Αλωση. Αυτή η άνθηση των δυτικών πολιτισμών έγινε χάρη σ' εκείνους τους Βυζαντινούς οραματιστές που επανέφεραν το ελληνικό πνεύμα. Όμως και πέρα από αυτό, ο τιμημένος θάνατος του τελευταίου μαρτυρικού αυτοκράτορα, Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, και του λαού του έχει μείνει σαν ένα σύμβολο στη συνείδηση του νεότερου Ελληνισμού. Ένα σύμ-

βολο είναι σήμερα και η Αγία-Σοφιά, αυτή η κιβωτός της ιστορικής μνήμης.

«Τ.τ.Κ.»: Τι θα μπορούσε η Ελλάδα να διατηρήσει από το Βυζάντιο; Ποιες μνήμες;

Μ.Α.-Π.: Η κάθε μνήμη του Βυζαντίου είναι μια διάσταση της Ελληνικής Ιστορίας. Είναι ο συνδυασμός κρίκος που ενώνει την αρχαιότητα με τη σύγχρονη Ελλάδα. «Ελληνες εσμέν το γένος ων ηγείσθε και βασιλεύετε, ως η τε φωνή και πάτριος παιδεία μαρτυρείται», είπε ο Γεώργιος Γεμιστός Πλήθων. Και αυτό δίνει την απάντηση.

Η συνεισφορά του βυζαντινού πολιτισμού δεν ήταν σημαντική μόνο στον Ελληνισμό, αλλά σε ολόκληρο το δυτικό κόσμο. Και μην ξεχνάμε πως η Αναγέννηση στη Δύση δημιουργήθηκε από τους Βυζαντινούς λόγιους που κατέφυγαν εκεί μετά την Αλωση

«Τ.τ.Κ.»: Το καινούργιο σας μυθιστόρημα τιλοφορείται «Ο Αγγελος της Στάχτης». Μιλήστε μας γι' αυτό.

Μ.Α.-Π.: Είναι το τραγούδι του νεκρού αδελφού σε έναν καινούργιο μύθο. Ο ήρωάς μου είναι ένα πλάσμα αθάνατο – ένας νέος άνδρας χιλίων χρόνων, που ζητά στις μέρες μας τη δική του μοίρα. Η περιπέτεια ενός ανθρώπου όχι μόνο στα εφήμερα τοπία της εγκοσμιότητάς του, αλλά και χίλια χρόνια πριν, στην προϋπαρξιακή διαδρομή του. Σε μια εποχή που ο θάνατος έγινε η πιο ευτελής πράξη, ήθελα να γράψω ένα μυθιστόρημα που ανιχνεύει το άδυτο της ψυχής. Το αθάνατο στοιχείο της. Χρόνια πολλά με απασχολούσε το μυθιστόρημα αυτό ως θέμα. Και διάβασα ό,τι μπόρεσα να βρω για το ταξίδι της ψυχής στον Αδη. Από τον Όμηρο και τους ομηρικούς ύμνους, ως τα ορφικά και το δημοτικό τραγούδι και τις παραδόσεις μας. Νομίζω πως όλοι οι λαοί όλων των εποχών είχαν το ίδιο ενδιαφέρον να γνωρίσουν τον κόσμο τον Πέρα από Εδώ. Ένα τέτοιο φανταστικό ταξίδι είναι ο «Αγγελος της Στάχτης» κι ωστόσο ένα μυθιστόρημα καθημερινό, ανθρώπινο. Ο χιλιόχρονος ήρωάς μου είναι ένα πλάσμα σαγηνευτικό που θα ζήσει τη μεγάλη αγάπη. Αλλωστε η αγάπη είναι το κλειδί που ανοίγει όλα τα μάνταλα των μυστηρίων.